

Tórhild slapp úr klónum hjá Moon

Hetta er ein óhugnalig rørsla, nýreligios og politisk. Nógvir av limunum og felagsskapunum í Moon-rørsluni eru so ekstremt høggravendir, at tað er óhugnaligt, sigur Tórhild Johannesen

Í meira enn tvey ár var leirvíksgentan Tórhild Justinussen hildin fost í andaligu klónum hjá nýreligiosu og ekstremt høggravendu politisku Moon-rørsluni.

— Tú varð sett at arbeiða frá morgni til myrkurs.

Tú skuldi gloyma familju og vinir og tú skuldi ongantíð spyrja. Bert líða boðum frá leiðarunum, sum Gud tosaði gjøgnum. Tú skuldi savna pening, men eingin visti hvar peningurin fór.

Í dag er Tórhild aftur fræls kvinna. Hon er sloppin undan okinum hjá hesum óhugnaliga felagsskapi, sum í dag eigur vápnaverksmiðjur, bankar og nógvar stórar fyrirkur kring allan heim. Rorslan fíggar í dag antikommunistiskt og antisosialistiskt virksemi um allan heim.

Vit hava tosað við Tórhild, sum greiðir okkum frá hesi ótrúligu søgu, har Messias, Gud og Satan, kommunisma og kapitalisma, himmiríki á jørð og mangt annað er vavt saman.

Aftaná at hava verið virkin limur í nýreligiosu Moon-rørsluni í meira enn tvey ár, avgjórði tann 25 ára gamla Tórhild Justinussen úr Leirvík nú um dagarnar at slita øll bond við felagsskapin.

Tórhild Justinussen er forsiðustoff í flestu av teimum stóru dansku dagbløðunum í hesum døgum, har hon greiðir frá trælubundna lívi sínum sum Moon-limur fyrst í USA og seinast í Danmark.

Tórhild, sum gongur á lærarskúla í Havn, hevur nú avgjört at gera útbúgving sína lídna. Hon hevur sagt Moon-rørsluni endaligt farvæl.

Vit hava verið í Leirvík og tosað við Tórhild, sum als einki hevur at dylja um tíðina sum Moon-limur. Hon ynskir tvørturímóti, at alt skal koma út til almenningin, soleiðis at ikki aðrir føroyingar og danir gera somu skeivu gerð sum hon.

Í praktikk í Australia

Sogan er henda

Tórhild greiðir frá, at hon í 1985 skuldi til Melbourne í Australia, har

hon skuldi vera í praktikk í samband við útbúgvingina á Føroya Lærarskúla, sum hon var byrjað nakað fyrr.

Ein vinkona í Melbourne hevði skaffað henni íbúð og lagt alt til rættis. Men hon kom at biða til fánýtis. Ti eingin Tórhild kom. Í samband við skúlapraktikkina í Australia ætlaði Tórhild sær so eisini at uppliva nakað av verðini og setti hon kós móti vælkenda amerikanska býnum San Fransisco. Síðani skuldi leiðin ganga til Hawaii og Fijioyggjarnar. Við henni var so eisini ein vinkona úr Leirvík, sum eisini fegin vildi sleppa at siggja eitt sindur av verðini.

Steðgaðar á gøtuni í San Fransisco

Í San Fransisco vórðu tær báðar leirvíksgenturnar steðgaðar á gøtuni av tveimum ungum monnum. Teir settu teimum ymsar spurningar, sum snúðu seg um lívið, um verðina og alt møguligt. Teir søgdu seg koma frá einum studentafelagsskapi, ið nevndi seg CARP. Tórhild, sum sjálv

hevði verið virkin í studentafelagsarbeiði, eitt nú sum formaður í LFU, helt alt hetta ljóðaði so áhugavert og spennandi. Hon kundi ikki annað enn lurta eftir, hvat hesir fremmandu høvdu at siga teimum. Og so varð tað.

Lótu seg yvirtala

— Vit hildu sjálvandi, at vit skuldu vera varnar fyri fremmandum, men teir vistu okkum so bløð við áhugaverdum og upplýsandi greinum um AIDS, 3. heimin, ungdomsarbeiði o.a. Eg hevði als ikki varhugan av tá, at her var talan um nakað religiøst ella líkandi og endin varð, at teir fingur yvirtalað okkum til at koma upp á skrivstovu teirra, sum var í einum sera vøkrum bygningi í San Fransisco.

Har vóru nógvar ymsk fól, japanarar, suðuramerikanarar o.o. Umhvørvið var sera hugnaligt og tosað varð um, hvussu vit kunnu broyta heiminn til tað betra við at broyta okkum sjálvi fyrst. Hetta ljóðaði áhugavert, og vit vórðu biðin um at koma á eina legu, sum

skuldi vara í triggjar dagar og har fáa meira at vita um allar hesar fyrr umrøddu spurningar.

Kall frá Gudi

— Á hesi leguni, sigur Tórhild viðari, greiddu fleiri av hinum lutakarunum okkum frá, hvussu teir vóru komnir upp í hetta nýggja umhvørvið. Vit fingur at vita, at tað at vit vóru komnar á hesa legu var eitt kall frá Gudi. Vit kundu ikki bara liva fyri okkum sjálvi, men máttu kenna og taka ábyrgd fyri onnur eisini.

Á leguni vóru fleiri fyrilestrar, sum snúðu seg um skapanina, um søguna upp gjøgnum tíðina og

serliga um tær broytingar, sum hava verið hesi seinastu 50 árin. Vist varð á, at nakað serligt er við at henda júst nú. Greitt varð viðari frá, at verðin kann leggjast í oyði við teimum vápnunum, sum stórveldini hava, men hon kann eisini broytast til tað betra, um tað eru fól, sum vilja gera nakað. Men til tess er fyrst og fremst neyðugt at broyta seg sjálv.

Og Tórhild sigur viðari frá:

— Tey søgdu okkum, at tað var ikki av tilvild, at vit vóru komnar á hesa leguna. Hetta var nakað, Gud vildi. Tey søgdu, at nú tá vit høvdu livað í góð

20 ár, hvi kundu vit tá ikki brúka eina viku av livinum at vera saman við øðrum á leguni, sum kanska fór at vera ein tann týðningarmesta hendingin í livinum. Og soleiðis helt tað fram.

Moon er Messias

— Vit fingur at vita, at Messias er komin aftur á jørðina. Tað er Moon, sum er vorðin føddur sum tann nýggi Messias. Tey spurdu meg tá, hvat eg vildi gjørt, um eg livdi á Jesusar døgum! Um eg ikki hevði slept øllum og fylgt honum!

— Eg veit ikki hvat veruliga hendi, men eg bleiv heilt hugtakin av øl-